

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie skazanego **D.W.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 listopada 2024 r.
na posiedzeniu bez udziału stron
wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego
w trybie art. 41 § 1 k.p.k.
na podstawie art. 41a k.p.k.

p o s t a n o w i ł
pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego D.W. w trybie art. 41 § 1 k.p.k. o wyłączenie sędziego SN Stanisława Stankiewicza od rozpoznania sprawy o sygn. V KK 282/24, z uwagi na istnienie obawy co do jej bezstronności, bowiem powołany został na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r., a nadto rozpoznawałby kasację obrońcy skazanego, w której powołano zarzut, iż sędzia Piotr Helman również został powołany w takich okolicznościach.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wyłączenie sędziego, jako oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany, należało pozostawić bez rozpoznania. Wskazać należy, iż jest to kolejny wniosek o wyłączenie sędziego

SN Stanisława Stankiewicza złożony w przedmiotowej sprawie, dotyczącej skazanego D.W.. Poprzedni wniosek został złożony przez obrońcę skazanego i dotyczył tych samych okoliczności, na które w rozpoznawanym wniosku powołuje się skazany.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 2 października 2024 roku, w sprawie V KK 282/24, pozostawił wniosek obrońcy skazanego bez rozpoznania wskazując, iż niedopuszczalne jest podważanie orzeczenia wydanego z udziałem sędziego Sądu Najwyższego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności wyłącznie z powodu okoliczności towarzyszących powołaniu tego sędziego, a nadto wskazał, że twierdzenie o wystąpieniu w uwarunkowaniach niniejszej sprawy *nemo iudex in causa sua*, nie jest słuszne, bowiem „Sędzia w takich okolicznościach nie orzeka wszak „we własnej sprawie”, gdyż okoliczności „jego sprawy” nie stanowią przedmiotu postępowania, a wydane przez niego orzeczenie w żaden sposób nie będzie miało wpływu na sferę jego własnych uprawnień, bądź obowiązków prawnych (zob. np. postanowienia SN: z dnia 30 listopada 2023 r., I Zo 75/2, z dnia 4 września 2024 r., I Zo 144/24)”.

Skazany w osobistym wniosku odwołuje się również do faktu powołania sędziego SN Stanisława Stankiewicza na urząd sędziego w trybie przewidzianym w ustawie z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a nadto wskazuje, że rozpoznawanie kasacji przez tego sędziego byłoby niezgodne z prawem, gdyż w kasacji został zawarty zarzut dotyczący powołania sędziego sądu rejonowego w tych samych okolicznościach.

Zgodnie zaś z treścią art. 41a k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania.

Jak już wskazano powyżej, wniosek o wyłączenie SSN Stanisława Stankiewicza jest kolejnym wnioskiem złożonym w sprawie dotyczącej kasacji obrońcy skazanego D.W. Poprzedni wniosek został złożony przez obrońcę, który wskazywał, że zachodzi podstawa do wyłączenia wyżej wymienionego sędziego od rozpoznania kasacji, gdyż podniesiony został w niej między innymi zarzut odnoszący się do statusu sędziego sądu I instancji, ze względu na wadliwość procesu nominacji z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie

określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Orzekanie w niniejszej sprawie przez sędziego Stanisława Stankiewicza wiązałoby się więc z naruszeniem zakazu *nemo iudex in causa sua*. Skazany w złożonym przez siebie wniosku odwołuje się do tych samych podstaw faktycznych, jak we wniosku wcześniej już rozpoznanym.

Uwzględniając zatem treść art. 41a k.p.k., wniosek skazanego w świetle tego przepisu należało pozostawić bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

r.g.